

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

2.7.2013

B7-0366/2013

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van een verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid

ingediend overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

over de situatie in Egypte
(2013/2697(RSP))

**Franziska Katharina Brantner, H el ene Flautre, Barbara Lochbihler,
Nicole Kiil-Nielsen, Judith Sargentini, Helga Tr upel, Nikos Chrysogelos,
Malika Benarab-Attou**
namens de Verts/ALE-Fractie

RE\942215NL.doc

PE515.912v01-00

NL

In verscheidenheid verenigd

NL

B7-0366/2013

**Resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Egypte
(2013/2697(RSP))**

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Egypte, met name die van 14 maart 2013¹,
 - gezien de verklaring van 28 juni 2013 van de hoge vertegenwoordiger van de Unie (HV/VV) Catherine Ashton over de geplande betogingen in Egypte,
 - gezien de verklaring van 5 juni 2013 van de president van Egypte over de veroordeling van 43 medewerkers van ngo's in Egypte,
 - gezien de gezamenlijke verklaring van 5 juni 2013 van hoge vertegenwoordiger Catherine Ashton en commissaris Füle over de Egyptische veroordelingen van ngo's,
 - gezien de associatieovereenkomst EU-Egypte en het in 2007 overeengekomen ENB-actieplan EU-Egypte,
 - gezien het op 18 juni 2013 gepubliceerde verslag van de Europese Rekenkamer over de samenwerking van de EU met Egypte op het gebied van bestuur,
 - gezien de verklaringen over de ontwerpwetgeving inzake het maatschappelijk middenveld van 8 mei 2013 van de hoge commissaris van de VN voor de mensenrechten en van 5 juni 2013 van de VN-secretaris-generaal,
 - gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat Egypte in 1982 heeft geratificeerd,
 - gezien de acht basisverdragen van de IAO, die Egypte heeft geratificeerd,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat Egypte een belangrijke partner van de EU in het zuidelijke Middellandse Zeegebied is; overwegende dat politieke, economische, culturele en sociale ontwikkelingen in Egypte verstreckende gevolgen hebben in de gehele regio en daarbuiten; overwegende dat Egypte zich in een delicate overgangperiode bevindt nadat de revolutie een einde heeft gemaakt aan het autoritaire regime van Hosni Mubarak,
- B. overwegende dat op 30 juni 2013, één jaar na de Egyptische presidentsverkiezingen, miljoenen tegenstanders van president Morsi zijn bijeengekomen op het Tahrirplein en aan het presidentieel paleis in Caïro en in andere Egyptische steden om Morsi te vragen af te treden; overwegende dat de rebellenbeweging (Tamarod), die achter de mobilisering zit, heeft gewaarschuwd dat zij een campagne van burgerlijke ongehoorzaamheid zal starten als Morsi niet aftreedt;

¹ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0095.

- C. overwegende dat de betogers het hoofdkwartier van de Moslimbroederschap hebben bestormd; overwegende dat tijdens de daaropvolgende incidenten 11 personen zijn overleden en velen gewond zijn geraakt;
- D. overwegende dat Tamarod op zaterdag heeft aangekondigd dat activisten meer dan 22 miljoen handtekeningen hebben ingezameld in hun petitiecampagne voor de intrekking van het vertrouwen in president Mohamed Morsi en het houden van vervroegde presidentsverkiezingen;
- E. overwegende dat de ministers voor buitenlandse zaken, toerisme, milieu, communicatie en juridische zaken hun ontslag hebben aangekondigd als daad van "solidariteit met de eis van de bevolking om het regime omver te werpen";
- F. overwegende dat het Egyptische leger de rivaliserende partijen van het land 48 uur de tijd heeft gegeven om de politieke crisis op te lossen en heeft aangekondigd dat het zijn eigen "routekaart" voor vrede zal aanbieden als de islamistische president Mohamed Morsi en zijn tegenstanders er niet in slagen "aan de wil van het volk tegemoet te komen";
- G. overwegende dat de Strafrechtbank van Noord-Caïro op 4 juni 2013 43 Egyptische en buitenlandse medewerkers van vijf internationale ngo's (Freedom House, het International Republican Institute, het National Democratic Institute, het International Centre for Journalists en de Konrad Adenauer Foundation) heeft veroordeeld tot gevangenisstraffen van één tot vijf jaar voor "het zonder licentie beheren van afdelingen" van hun organisaties, voor "de uitvoering van onderzoek, politieke opleidingen, enquêtes en workshops zonder licentie", voor "de opleiding van politieke partijen en groeperingen" en voor "het zonder toestemming ontvangen van financiering uit het buitenland"; overwegende dat de rechtbank ook de inbeslagname van de middelen en de sluiting van de afdelingen van deze ngo's in Egypte heeft bevolen; overwegende dat de zaak was ingeleid in het najaar van 2011 onder de vorige door militairen geleide regering;
- H. overwegende dat president Morsi op 29 mei 2013 bij de Sjoera-raad een nieuw wetsvoorstel inzake verenigingen heeft ingediend; overwegende dat dit wetsvoorstel fel werd bekritiseerd, zowel in het land zelf als in het buitenland, omdat buitensporige en discretionaire beperkingen door de staatsautoriteiten van de werkzaamheden van maatschappelijke organisaties mogelijk worden gemaakt, waardoor Egypte zijn internationale verplichtingen inzake mensenrechten niet naleeft, terwijl de raadpleging met de Commissie van Venetië van de Raad van Europa wordt erkend;
- I. overwegende dat een echt en onafhankelijk maatschappelijk middenveld van fundamenteel belang is voor de ondersteuning van een vreedzame en inclusieve politieke en sociale transformatie van het land;
- J. overwegende dat het fysiek geweld tegen en de intimidatie van journalisten is toegenomen; overwegende dat een aantal gerechtelijke procedures werd gestart tegen journalisten en bloggers voor het beledigen van de president; overwegende dat het aantal blasfemiezaken is toegenomen sinds het aantreden van president Morsi;
- K. overwegende dat het huidige wetsvoorstel inzake de bescherming van het recht om vreedzaam in het openbaar te demonstreren grote beperkingen stelt aan de vrijheid van

vergadering;

- L. overwegende dat de Egyptische vrouwen zich in de huidige transitieperiode in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden; overwegende dat de vrouwelijke betogers vaak het slachtoffer zijn van geweld, seksuele aanranding en andere vormen van vernederende behandeling, terwijl vrouwenrechtenactivisten worden bedreigd en geïntimideerd; overwegende dat vrouwen zwaar zijn gediscrimineerd op het vlak van politieke medezeggenschap;
- M. overwegende dat regelmatig gevallen worden gemeld van de beperking van het recht van werkers om onafhankelijke vakbonden op te richten en van represailles en intimidatie tegen diegenen die trachten zich te organiseren of te staken; overwegende dat het feit dat werkgevers er niet in slagen onafhankelijke vakbonden te erkennen en met hen te onderhandelen, een bron is van aanzienlijke sociale spanningen; overwegende dat de toezichthoudende instanties van de IAO herhaaldelijk aan de Egyptische autoriteiten hebben gevraagd ervoor te zorgen dat de nationale wetgeving in overeenstemming is met de verdragen van de IAO, onder andere door een einde te stellen aan de institutionalisering van het systeem van één enkele vakbond;
- N. overwegende dat de op 22 november 2012 goedgekeurde wet inzake de bescherming van de revolutie door Egyptische ngo's wordt aangeklaagd, omdat hij onnauwkeurig is met betrekking tot de in de lijst vermelde misdaden en daarom op onaanvaardbare wijze de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van media en de vrijheid van vereniging beperkt;
- O. overwegende dat de taskforce EU-Egypte haar engagement voor de bevordering en eerbiediging van de mensenrechten heeft benadrukt; overwegende dat het succes van het Europees nabuurschapsbeleid en van de hervormingen op het vlak van de mensenrechten zal afhangen van de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld bij de tenuitvoerlegging van de relevante beleidslijnen;
- P. overwegende dat de EU de voornaamste economische partner van Egypte is en de belangrijkste bron van buitenlandse investeringen en ontwikkelings samenwerking; overwegende dat de taskforce EU-Egypte overeenstemming heeft bereikt over een bijstandspakket van 5 miljard EUR voor 2012-2013;
- Q. overwegende dat het niveau en de intensiteit van de betrokkenheid van de EU bij Egypte conform het na de Arabische Lente herziene Europese nabuurschapsbeleid van de EU, en met name als gevolg van de "meer voor meer"-strategie op stimulansen zijn gebaseerd en daarom afhangen van de vooruitgang die het land boekt bij het nakomen van zijn verplichtingen met betrekking tot de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en gendergelijkheid;
- R. overwegende dat de Europese Rekenkamer in juni 2013 tot de conclusie is gekomen dat de Commissie en de EDEO de EU-steun om het beheer in Egypte te verbeteren niet doeltreffend kunnen beheren;
- 1. uit zijn diepste bezorgdheid over de huidige, gespannen politieke situatie in Egypte die werd veroorzaakt door een escalerende, harde confrontatie tussen de partijen over het onvermogen van de huidige regering om beloftes na te komen en de dringende problemen

van het land aan te pakken, hetgeen verder bijdraagt tot de instabiliteit van een reeds fragiele en onstabiele situatie;

2. betuigt zijn oprechte deelneming aan de familieleden van de betogers en wenst de vele gewonden een spoedig herstel;
3. roept alle partijen op zich verantwoordelijk te gedragen, alle gewelddaden en provocaties achterwege te laten die het legitieme recht van het volk om vreedzaam te betogen en vrij hun wil en mening te uiten, kan ondermijnen of belemmeren;
4. uit zijn bezorgdheid over de politieke inmenging van het Egyptische leger en roept het leger op de vrijheid van vereniging en het recht om vreedzaam te betogen volledig te eerbiedigen en elke poging of ambitie om de civiele macht te hinderen of te vervangen achterwege te laten; roept het leger op alle noodzakelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat alle Egyptenaren veilig kunnen betogen, in het bijzonder vrouwen, die tijdens betogingen het slachtoffer zijn van geweld en seksuele aanranding;
5. herinnert president Morsi en zijn regering eraan dat een democratisch systeem niet voorziet in de dictatuur van de meerderheid en betreurt zijn onvermogen en eenzijdige aanpak die de geest van de revolutie van 2011 in gevaar hebben gebracht en de samenleving verder hebben gepolariseerd, omdat geen rekening wordt gehouden met de legitieme zorgen en verlangens van alle democratische krachten van de Egyptische samenleving;
6. benadrukt in dit verband dat het belangrijk is spoedig een echte, eerlijke, constructieve, inclusieve en open nationale dialoog te starten tussen de democratische segmenten van de samenleving teneinde de basis te leggen voor de oprichting van echt gedeelde en vertrouwenswaardige, stabiele en doeltreffende democratische instellingen;
7. betreurt de benarde situatie van maatschappelijke organisaties en verdedigers van de mensenrechten in Egypte en betuigt zijn solidariteit met en steun voor alle ngo's die worden onderworpen aan toenemende juridische en administratieve beperkingen, geweld, lastercampagnes, juridische intimidatie en andere vormen van misbruik door of met de stilzwijgende toestemming van de Egyptische autoriteiten in hun acties tegen maatschappelijke organisaties, in het bijzonder organisaties die actief zijn op het vlak van de mensenrechten;
8. benadrukt dat het aanhoudende harde optreden tegen het maatschappelijk middenveld in Egypte plaats heeft tegen de alarmerende achtergrond van een algemene verslechtering van de mensenrechtensituatie en de omkering van het democratiseringsproces dat sinds het omverwerpen van het regime-Mubarak was in gang gezet;
9. spreekt zijn sterke afkeuring uit over de rechterlijke beslissing van 4 juni 2013 van de Strafrechtbank van Caïro om 43 Egyptische en buitenlandse ngo-medewerkers tot gevangenisstraffen te veroordelen, de lokale afdelingen van de vijf betrokken internationale ngo's te sluiten en beslag te leggen op hun bezittingen; is van mening dat deze politiek gemotiveerde veroordeling, die het legitieme werk van internationale organisaties in Egypte strafbaar stelt, een onaanvaardbare aanval is op de vrijheid van meningsuiting en vereniging in het land en een ernstige aanval vormt op de internationale en EU-

inspanningen om Egypte te steunen in zijn politieke transitie;

10. meent dat het onderzoek en de gerechtelijke procedure in de zaak over het ontvangen van financiering uit het buitenland werden verstoord door onregelmatigheden en inmenging van de regering; roept de Egyptische autoriteiten op deze beslissing ongedaan te maken en roept de president op zijn gratievoorrecht te gebruiken; betuigt zijn solidariteit met die veroordeelden die uit Egypte moesten vluchten en hun families moesten achterlaten;
11. is bezorgd over meldingen van ophanden zijnde onderzoeken naar de financiering van Egyptische ngo's; is eveneens bezorgd over meldingen dat een nieuw wet inzake betogingen aan de politie brede beslissingsbevoegdheid zou geven over het gebruik van geweld om betogers uiteen te drijven;
12. roept de Egyptische autoriteiten op tot het uitstellen van de goedkeuring van het huidige wetsvoorstel inzake ngo's, waardoor buitensporige en discretionaire controle door de staatsautoriteiten op de oprichting, financiering, werkzaamheden en interne werking van ngo's mogelijk wordt gemaakt en het voortbestaan van een onafhankelijk maatschappelijk middenveld in Egypte in gevaar wordt gebracht, en roept op het wetsvoorstel te herzien in het licht van de overige aanbevelingen van de Commissie van Venetië teneinde het op een lijn te brengen met internationale normen;
13. uit zijn bezorgdheid over de vele meldingen van inbreuken op arbeidsrechten in Egypte; roept de Egyptische autoriteiten op werkers hun recht op vereniging te laten uitoefenen en hun vakbondsactiviteiten te laten uitvoeren en de binnenlandse wetgeving op een lijn te brengen met de verdragen van de IAO, waarbij Egypte partij is;
14. is verontrust over de toenemende beperkingen van de vrijheid van meningsuiting; betreurt het dat de wetgeving die de vrijheid van meningsuiting beperkt, nog steeds niet werd herzien en dat deze regelmatig wordt gebruikt om afwijkende meningen het zwijgen op te leggen en de media te muilkorven; roept de Egyptische autoriteiten op de praktijk van strafrechtelijke vervolging voor godsdienstlastering te stoppen en alle veroordelingen op basis van dergelijke beschuldigingen te herzien, ook de zaak van de Koptische leraar Dimyana Obeid Abd Al Nour;
15. roept op verdedigers van de mensenrechten onmiddellijk vrij te laten en hun processen te herzien op grond van de geconstateerde tekortkomingen van de procedures;
16. geeft uiting aan zijn diepe ontzetting over de recente beoordeling van de EU-steun voor beheer en mensenrechten in Egypte door de Europese Rekenkamer, die onder andere het ontbreken van EU-maatregelen tegen de endemische corruptie in Egypte bekritiseert; gelooft dat soortgelijke grote EU-beleidsmankementen waarschijnlijk met betrekking tot andere derde landen voorkomen, met name in de nabuurschap; benadrukt dat in het verslag van de Europese Rekenkamer erop wordt gewezen dat de EU haar aanpak van autoritaire regimes en transitielanden grondig moet herdenken, in het bijzonder met betrekking tot coherentie en koppelingen tussen haar politieke dialoog en bijstand, de toepassing van voorwaarden inzake mensenrechten, haar steun voor het maatschappelijk middenveld en haar beleid inzake begrotingssteun; roept de EDEO en de Commissie op hun bijstandsprogramma's voor Egypte drastisch te herzien en in het licht van dit verslag doeltreffende steun te verlenen aan democratisering in Egypte en

mensenrechtenactivisten; verzoekt de EDEO en de Commissie verslag uit te brengen aan het Parlement over de maatregelen die worden genomen om de aanbevelingen van de Europese Rekenkamer uit te voeren;

17. roept de EDEO, de Commissie en de lidstaten op aan de Egyptische autoriteiten duidelijk te maken dat de negatieve ontwikkelingen, in het bijzonder met betrekking tot het maatschappelijk middenveld, een keerpunt vormen in de betrekkingen tussen de EU en Egypte; roept de EDEO en de lidstaten op met klem te eisen dat de Egyptische autoriteiten een einde maken aan de inmenging en alle vormen van druk, bedreiging en intimidatie tegen maatschappelijke activisten en journalisten; verwacht dat EU-bijstand, economische integratie en andere in het kader van de taskforce EU-Egypte voorziene voordelen afhankelijk zijn van tastbare vooruitgang, met name op de in deze resolutie vermelde gebieden;
18. dringt er bij de lidstaten op aan zich strikt te houden aan Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad 2008/944/GBVB tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie, inzonderheid met betrekking tot criterium 2 (de eerbiediging van de mensenrechten), met betrekking tot Egypte;
19. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de parlementen en regeringen van de lidstaten, en de president, de regering en de Sjoera-raad van Egypte.